

Nr 261.

Godkänd av första kammaren den 5 juni 1917.

Godkänd av andra kammaren den 5 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.
(Bevillningsutskottets betänkande nr 58.)

Till Konungen.

Genom en den 9 mars 1917 dagtecknad proposition, nr 95 A, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Därjämte har Eders Kungl. Maj:t genom en den 16 april 1917 dagtecknad proposition, nr 331, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 1, 3, 7, 8 och 10 §§, 34 § 2 mom., 36 § 2 mom. och 47 § i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Till behandling i sammanhang med nämnda propositioner har riksdagen förehaft en av riksdagens justitieombudsman i hans till innevarande riksdag avgivna ämbetsberättelse gjord hemställan,

att riksdagen måtte för sin del antaga följande

L a g

om ändrad lydelse av 7 § i kungl. förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 7 § i kungl. förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skall erhålla följande ändrade lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 14 saml. 83 häft. (Nr 261.) 1

Från stämpelavgift enligt detta kap. är kronan befriad.
 Dessutom äro från stämpelavgift enligt detta kap. befriade:
 akademier — — — arrende- eller nyttjanderätt;

barnavårdsnämnder;

fattigvårdssamhällen — — — delgivas;

fosterbarnsnämnder ävensom, i ärenden angående tillämpning av lagen om fosterbarns vård, hälsovårdsnämnder och kommunalnämnder;

hushållningssällskap — — — i ämbetet eller tjänsten.

Frihet från stämpel enligt detta kap. — dock icke med avseende å avskrift och bevis, som på begäran utfärdas till annan än part — äger jämväl rum i — — — — i ursprungsbeteckning; i ärenden angående arbetarskyddslagstiftningens tillämpning, vilka handläggas av befattningshavare inom yrkesinspektionen; *så ock i mål och ärenden angående tillämpning av lagstiftningen om behandling av alkoholister.*

Konungen — — — hamnar.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Vidare har riksdagen i samband med behandlingen av nämnda propositioner förehaft åtskilliga i anledning av propositionen nr 95 A väckta motioner.

Propositionen nr 95 A.

Till ovan omförmälda, vid propositionen nr 95 A fogade statsrådsprotokoll erinrade dåvarande chefen för finansdepartementet, hurusom förberedande åtgärder för införande av nya stämpelskatter redan under år 1909 blivit påbörjade och att ett utarbetat förslag i sådan riktning förelåge i ett av särskilt förordnade kommitterade den 29 december sistnämnda år avgivet betänkande med förslag angående utvidgning av stämpelbeskattningen. Även första försvarsberedningen hade enligt sitt under år 1914 tryckta betänkande fäst sin uppmärksamhet å nämnda förslag och ansett, att stämpelbeskattningen utan egentlig olägenhet borde kunna i vårt land utnyttjas i något högre grad än hittills ägt rum. I ett av statskontoret den 20 april 1914 avgivet utlåtande i anledning av första försvarsberedningens och 1909 års stämpelkommitterades nyssnämnda betänkanden hade jämväl statskontoret förordat vissa nya eller höjda stämpelskatter.

Då det gäller att bereda staten den betydande inkomstökning, varav den för närvarande är i behov, har riksdagen, i anslutning till vad bemälde

departementschef härom uttalat, ansett, att stämpelbeskattningen är en av de inkomsttitlar, som närmast böra ifrågakomma att i ökad utsträckning anlitas. Av de indirekta skatterna torde nämligen ingen vara i högre grad än stämpelskatterna ägnad att tillgodose kravet därpå, att de mindre bärkraftiga samhällslagren såvitt möjligt skonas från skatteförhöjningar.

Med den föreliggande propositionen nr 95 A avses att genomföra en höjning av lagfartsstämpeln, aktiestämpeln och obligationsstämpeln samt att införa såsom nya stämpelskatter en avgift på vissa kommunala skuldförbindelser och en avgift på lottsedlar ävensom att omlägga till räntestämpel stämpelskatten å bevis om insättning å depositions- och kapitalräkning samt införa räntestämpel jämväl å avkastningen av andra på bankräkning insatta medel.

Vad Eders Kungl. Maj:t i nu angivna syften föreslagit har riksdagen kunnat i huvudsakliga delar bifalla. Riksdagen övergår nu till att yttra sig rörande de särskilda punkterna i Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Beträffande vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit i fråga om lagfartsstämpeln hava i flere av de i anledning av propositionen nr 95 A väckta motionerna vissa ändringar ifrågasatts. Bland annat har föreslagits sådan utsträckning av rätten att få lagfartsstämpeln beräknad efter 60 öre för varje fulla 100 kronor, att den av Eders Kungl. Maj:t beträffande egendomens värde föreslagna gränsen 3,000 kronor måtte höjas till 5,000 kronor samt att, om värdet icke överstiger 8,000 kronor, stämpeln måtte beräknas efter 80 öre för fulla 100 kronor.

Lagfartsstämpeln.

Den av Eders Kungl. Maj:t i ifrågavarande hänseende föreslagna gränsen grundar sig på den utredning, som verkställdes av 1909 års stämpelkommitterade, och överensstämmer med kommitterades förslag. I betraktande av de sedan den tiden väsentligt stegrade fastighetspriserna torde den av Eders Kungl. Maj:t ifrågasatta lindringen svårligen fylla sitt ändamål att underlätta inköp av smärre fastigheter. Vid sådant förhållande och då de nyssnämnda, i motionsväg föreslagna bestämmelserna syntes riksdagen lämpligt avvägda, har riksdagen ansett sig böra antaga desamma i den form, som bifogade författningstext utvisar.

I en av de hithörande motionerna har hemställts, att även aktiebolag, som driva bankrörelse, ävensom solidariska bankbolag måtte underkastas skyldigheten att vid fastighetsförvärv erlägga dubbel lagfartsstämpel.

Till stöd härför har anförts i huvudsak följande:

»Bestämmelse om högre lagfartsstämpel för aktiebolag — med nyss-

nämnda undantag — än för andra infördes i lagstiftningen genom kungl. förordningen om stämpelavgiften den 6 september 1883. (Sv. förf.-saml. 1883 nr 41).

I den till 1883 års riksdag avgivna kungl. proposition, som låg till grund för nämnda förordning, förekom följande, av finansministern till statsrådsprotokollet avgivna motivering för ifrågavarande stadgande:

'Den utsträckning, bolagsinstitutionens tillämpning under senare tid vunnit, — — — måste komma att hava till följd att fast egendom till betydande värde samlas hos — — — bolag, och att den omsättning av fastigheten, som i allmänhet äger rum, då den befinner sig i fysiska personers ägo, icke på långt när blir lika livlig, sedan fastigheten kommit att tillhöra ett bolag. För den skatt staten anser sig böra upphämta av fastighet vid dess övergång från en till annan ägare, kräver därför billigheten, att ersättning beredes genom en särskild beskattning å de i bolags hand komna fastigheterna. — — — Då bolagsordning för sådant aktiebolag, som driver bankrörelse, gemenligen innehåller föreskrift, att bolaget icke enligt regeln får äga annan fastighet än för bankens inrymmande erfordras, utan att fastighet, som för iakttagande av bolagets rätt måste inropas, skall så fort som möjligt avyttras, synes icke vara med den ovan angivna grunden för den ifrågasatta högre lagfartsstämpeln förenligt att föreskriva dess utgörande jämväl för fångeshandling å fastighet, vilken av dylikt aktiebolag förvärvat, icke i regeln kommer att under någon längre tid förbliva i bolagets ägo'.

Riksdagen, som beslöt ett stadgande, överensstämmande med nu gällande förordnings bestämmelser uti förevarande hänseende, yttrade i skrivelse nr 78 till Kungl. Maj:t: 'Då den av Eders Kungl. Maj:t ifrågasatta förhöjningen av stämpeln för aktiebolag icke åsyftar förökad statsinkomst utan endast att förebygga en genom hopandet av fast egendom i bolagens händer förorsakad minskning i samma inkomster, har riksdagen ansett sig böra höja stämpeln för köpebrev och därmed likställda handlingar, på grund varav lagfart sökes för aktiebolag, som icke driva bankrörelse, till dubbla beloppet mot för andra fastighetsägare'.

I 45 och 46 §§ lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse stadgas förbud för bankaktiebolag att förvärva fastighet i annat fall, än då fråga är om fastighet, avsedd för bankens inrymmande; dock må bankaktiebolag, till skyddande av fordran å offentlig auktion inropa fastighet, som är för fordringen utmätt eller pantsatt, men dylik fastighet skall åter avyttras, så snart det kan ske till belopp, som täcker fordringen.

I 161 och 162 §§ finnas motsvarande bestämmelser för solidariska bankbolag.

Då syftet med den i nu föreliggande kungl. proposition föreslagna höjning av lagfartsstämpeln är att uppnå ökad statsinkomst, torde det kunna med fog ifrågasättas, om skäl finnas för bankaktiebolagens bibehållande i deras nuvarande privilegierade ställning, åtminstone i den utsträckning, som nu är fallet.

Till en början är det givet, att inga som helst skäl förefinnas, varför bankaktiebolag vid lagfarande av fång å de fastigheter, som de enligt lagen äro berättigade att utan inskränkning förvärva, d. v. s. fastigheter för bankernas inrymmande, skola betala lägre stämpel än den som utgöres vid lagfart för andra aktiebolag. Det i 1883 års proposition förekommande argumentet, att fastigheterna i regel icke komma att under någon längre tid förbliva i bankaktiebolagens ägo, saknar här tillämplighet. Om det, såsom i sistnämnda proposition antages, till följd av bolags fastighetsförvärv uppstår minskning i omsättningen av fastigheterna, så är det klart, att denna minskning blir lika stor vid bankaktiebolags förvärvande av fastigheter för bankernas inrymmande som vid andra bolags fastighetsförvärv.

I dessa tider, då banksammanslagningar med ty åtföljande bankpalatsöverlåtelser höra till ordningen för dagen, torde ett upphävande av bankaktiebolagens privilegierade ställning i förevarande hänseende kunna tillföra staten icke obetydliga belopp, och om man besinnar de oerhörda vinster, som inhöstas av bankaktiebolagen, vinster som väl i allmänhet överträffa de flesta andra aktiebolags, synes det vara med rättvisan överensstämmande, att bankaktiebolagen, åtminstone med avseende å fastigheter för bankernas inrymmande, jämnställas med vanliga aktiebolag. Att såsom i propositionen föreslagits låta dem intaga en lika gynnad ställning som aktiebolag, vilka äro berättigade att erhålla statslån från egnahems- eller jordförmedlingsfonden, synes icke vara motiverat.

Med hänsyn till bankaktiebolagens förut antydda, i allmänhet mycket betydande ekonomiska resurser torde starka skäl tala för bolagens jämnställande med andra bolag jämväl beträffande andra fastigheter än sådana, som erfordras för bankernas inrymmande. Det gäller ju att skaffa ökade statsinkomster och att lägga dessa på de mest bärkraftiga.

På ovan antydda skäl och då de *solidariska bankbolagen* i allmänhet torde intaga samma gynnsamma ekonomiska ställning som bankaktiebolag, synes bestämmelsen om aktiebolags högre stämpelplikt böra utsträckas att gälla jämväl solidariska bankbolag.»

På sålunda anförda skäl har riksdagen funnit sig böra bifalla ifrågasvarande motion, i vad den avser skyldighet för bankaktiebolag och solidariska bankbolag att erlægga dubbel lagfartsstämpel vid förvärv av fastig-

het, avsedd för bankens inrymmande. I fråga om andra fastigheter åter har riksdagen ansett det skäl, som föranlett den nu gällande bestämmelsen, fortfarande äga giltighet och sålunda i denna del icke velat ifrågasätta någon ändring i vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit.

Vid behandlingen av frågan om lagfartsstämpel har inom riksdagen erinrats om den i 2 § av förordningen den 16 juni 1875 angående lagfart å fång till fast egendom förekommande bestämmelsen, enligt vilken i regel lagfart skall sökas å landet sist vid det lagtima ting, som infaller näst efter sex månader, och i stad inom tre månader, sedan fångets skedde. Beträffande tillämpningen av denna bestämmelse har påpekats, hurusom det ofta förekommer, att lagfart icke sökes inom laga tid. Det ville således synas som om den i 3 § av nämnda förordning stadgade vitespåföljden för försummelse i berörda hänseende icke vore tillfyllest. Å andra sidan har framhållits, att fall kunna förekomma, då skälig anledning finnes till uppskov med lagfarts sökande.

I anslutning till vad sålunda inom riksdagen anförts och då det syntes kunna befaras att en höjd lagfartsstämpel kan bliva en ytterligare anledning till uppskov, har riksdagen velat fästa Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på det anmärkta förhållandet, vilket icke saknar betydelse ur fiskalisk synpunkt. Riksdagen anhåller sålunda här nedan, att Eders Kungl. Maj:t måtte, med beaktande av de omständigheter som må utgöra skälig anledning till uppskov med sökande av lagfart, låta verkställa utredning av frågan, huruvida genom höjd stämpelavgift eller annan verksam påföljd förberörda missförhållande må kunna avhjälpas.

*Stämpeln
vid köp och
byte av far-
tyg.*

Till det vid propositionen nr 95 A fogade statsrådsprotokollet har departementschefen anført, att det syntes följdriktigt, att i sammanhang med den föreslagna höjningen av lagfartsstämpeln även höja stämpeln vid köp och byte av fartyg. Med anledning av riksdagens skrivelse den 15 juni 1916, nr 264, vore emellertid frågan härom i visst avseende föremål för utredning, vilken vid avfattandet av sistnämnda proposition icke hunnit avslutas.

Förslag om höjning av stämpeln vid köp och byte av fartyg innefattas i den senare avlämnade, ovan omnämnda propositionen nr 331. Vad i fråga härom där föreslagits har icke givit riksdagen anledning till erinran.

*Aktiestäm-
peln.*

Mot vad Eders Kungl. Maj:t i fråga om höjning av aktiestämpeln hemställt har riksdagen icke haft något att erinra.

I en motion har ifrågasatts sådant tillägg till § 8 av förordningen angående stämpelavgiften, att utländska aktiebrev ävensom lottbrev, andelsbevis och delaktighetsbevis i solidariskt bankbolag eller annat bolag, som driver bankrörelse, samt i kommanditbolag, innan de härstädes belånas, försäljas eller på vad sätt det vara må överlätas, skola förses med stämpel till samma belopp som gälla för motsvarande handling i inländska bolag.

Till stöd härför har anförts:

»Uti gällande förordning liksom uti den nu föreliggande propositionen föreligger beträffande nu nämnda handlingar den olikheten, att för aktiebrev och lottbrev (samt de under denna rubrik fallande övriga delaktighetsbevis) stämpelplikt förefinnes endast såvida ifrågavarande handlingar beröra inländska bolag, under det att obligation, som i utlandet utgivits, även skall under vissa angivna förutsättningar här i landet stämpelbeläggas.

Orsaken till att aktier uti utländska aktiebolag icke ansetts böra här i landet stämpelbeläggas torde väl få sökas närmast däruti, att man ansett en sådan beskattning icke komma att medföra någon avsevärd inkomst för staten och sålunda icke vidare beaktats. — Då emellertid under de senare åren inom landet placerats utländska aktier i en icke obetydande utsträckning, torde det vara värt att tagas i övervägande, huruvida icke sådana värdehandlingar även borde vara underkastade stämpelavgift.

Rättvisan synes åtminstone kräva, att utländska aktier och lottbrev med hänsyn till stämpelplikt behandlas lika som utländska obligationer. Huruvida däremot en ännu längre gående stämpelskyldighet, i likhet med den för inländska aktier och lotter, bör stipuleras, därom torde icke utan vidare utredning något bestämt omdöme kunna uttalas.

Att för ifrågavarande utländska aktier och lottbrev m. m. införa stämpelplikt i samma omfattning som för utländska obligationer torde icke böra möta några betänkligheter, och torde icke heller för aktiebrev och lottbrev erfordras de undantag från stämpelplikt, som äro för utländska obligationer gällande.»

Under den förberedande behandlingen av detta ärende i bevillningsutskottet har utskottet sökt att erhålla upplysning om, i vilken ungefärlig omfattning utländska aktier under senare tider inkommit på den svenska marknaden, men några siffror i fråga härom synas icke finnas att tillgå. Emellertid är det bekant, att aktier i ett antal utländska företag numera finna köpare i Sverige, och det kan då synas skäligt, att även sådana värdepapper likaväl som utländska obligationer underkastas stämpelbeskattning, då de här i landet försäljas eller på annat sätt överlätas. Om riksdagen sålunda funnit den väckta frågan värd beaktande, har riksdagen

dock icke velat, på sätt i motionen avsetts, antaga bestämmelse i ämnet. Frågan tarvar nämligen otvivelaktigt, icke minst ur internationella synpunkter, en mera ingående utredning än tillfälle varit att inom riksdagen verkställa. Riksdagen inskränker sig därför till att hos Eders Kungl. Maj:t anhålla om utredning av ifrågavarande spørsmål ävensom, därest utredningen därtill giver anledning, om franläggande för riksdagen av förslag i ämnet.

Obligationsstämpeln. Vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit beträffande höjning av obligationsstämpeln har riksdagen biträtt. Däremot har riksdagen icke kunnat tillstyrka, att stämpelplikt införes för vissa kommunala skuldförskrivningar, som icke utgöras av obligationer. Statskontoret har i sitt ovan omförmälda utlåtande ifrågasatt, huruvida icke den av Eders Kungl. Maj:t i sådant hänseende föreslagna bestämmelsen borde föranleda, att enahanda skuldförbindelser, utfärdade av bolag o. d., borde underkastas motsvarande stämpelplikt. Det med bestämmelsen avsedda syftet att förebygga kringgående av obligationsstämpeln kan enligt riksdagens mening icke utgöra tillräckligt skäl för att ålägga vissa låntagare för vissa av dem utgivna skuldförbindelser en väsentligt högre skattskyldighet än den, som i motsvarande fall utkräves av andra låntagare. Förslaget har synts riksdagen så mycket mindre böra förordas som den högre skattskyldigheten drabbar kommunerna, vilkas upplåning på billiga villkor det otvivelaktigt ligger i statens intresse att underlätta.

Räntestämpeln. I flere av de i anledning av propositionen nr 95 A väckta motionerna har beträffande räntestämpeln ifrågasatts utvidgning av den av Eders Kungl. Maj:t föreslagna stämpelfriheten för mindre belopp. Sålunda har hemställts, att den i fråga om medel, som innestå å sparkasseräkning eller däremot i sparbank svarande räkning, föreslagna gränsen för stämpelfrihet, 40 kronor, måtte höjas till 100 kronor.

Eders Kungl. Maj:ts förslag att ersätta den nu utgående depositionsstämpeln med räntestämpel och att utsträcka tillämpningen av denna form av stämpelbeskattnings till de övriga bankräkningar, som i förslaget avses, har riksdagen ansett sig böra biträda. Endast härigenom torde nämligen en effektiv beskattnings på ifrågavarande område kunna ernås. Vid genomförandet av denna räntebeskattnings bör emellertid tillses, att densamma såvitt möjligt icke kommer att drabba de mindre bemedlades mödosamt hopbringade besparingar. Vad Eders Kungl. Maj:t i sådant hänseende föreslagit har riksdagen icke ansett tillfyllest. Med hänsyn icke minst till penningvärdets fall torde det finnas goda skäl för att från stämpelavgift befria

avkastningen av icke oväsentligt större kapital än 800 kronor, som under förutsättning av förräntning efter 5 % skulle motsvara det av Eders Kungl. Maj:t föreslagna stämpelfria maximum 40 kronor. Vid övervägande av de olika möjligheter att tillgodose det angivna syftet, vilka i hithörande motioner ifrågasatts eller eljest erbjuda sig, har riksdagen funnit den ifrågasatta begränsningen av stämpelfriheten vid 100 kronors räntebelopp vara väl avvägd, då det gäller insättning i sparbänk. I fråga om sparkasseräkning i andra penningrättningar har riksdagen däremot ansett syftet icke påkalla en så väsentlig höjning av den av Eders Kungl. Maj:t föreslagna gränsen, utan velat bestämma gränsen till 50 kronors räntebelopp.

Vid behandlingen av frågan om räntestämpeln har inom riksdagen *Kooperativa kassor.* uttalats önskvärdheten därav, att insättningar å sparkasseräkning i sådan centralkassa för jordbrukskredit, som omtalas i lagen den 18 juni 1915, innefattande vissa bestämmelser om centralkassor för jordbrukskredit, ävensom insättningar å liknande räkning i andra kooperativa kassor icke måtte drabbas av räntestämpel i större utsträckning än insättningar i sparbänk. Riksdagen, som icke varit i tillfälle att underkasta detta spörsmål den närmare undersökning det säkerligen tarvar, har emellertid ansett sig böra hos Eders Kungl. Maj:t anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville taga frågan i övervägande och, om förhållandena därtill föranleda, förelägga riksdagen förslag till särskilda bestämmelser i ämnet.

Förslaget att stämpelbeskatta lottsedlar har riksdagen funnit fullt *Stämpel å lottsedlar.* befogat och mot de av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna i fråga om skattesatser och undantag från stämpelplikt har riksdagen icke haft något att erinra. Riksdagen har dock icke velat lämna oanmärkt, att genom bifall till förslaget den olägenheten uppstår, att utländska lotterier, som finna avsättning för sina lotter här i landet, komma i en gynnsammare ställning än inhemska. Med hänsyn till det enligt förordning den 6 augusti 1881 gällande förbud mot att avyttra lotter i, bland annat, utländska lotterier kan någon stämpelbeläggning av utländska lottsedlar, vilka trots nämnda förbud avyttras till köpare i Sverige, uppenbarligen icke ifrågasättas. Huruvida genom någon annan beskattningsform den önskvärda likställigheten mellan utländska och inhemska lotterier i berörda hänseende må kunna åvägabringas, har under ärendets behandling i riksdagen icke givits tillfälle att utreda. Det har emellertid synts riksdagen önskvärt, att frågan blir föremål för prövning och har riksdagen därför velat fästa Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på densamma.

Vid bevillningsutskottets behandling av vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit i fråga om stämpel å interimisbevis och interimiskvitto å aktiebrev och lottbrev ifrågasattes inom utskottet sådan ändring, att interimisbevis skulle kunna under viss förutsättning undantagas från stämpelplikt. Det inom utskottet väckta förslaget avsåg, att utgivare av aktiebrev eller lottbrev skulle vara befriad från skyldighet att stämpelbelägga interimisbevis, därest han hos generalpoststyrelsen på en gång inbetalade sammanlagda stämpelbeloppet för de aktiebrev eller lottbrev, som samtidigt skulle utgivas eller ock för samma stämpelbelopp ställde godkänd säkerhet.

I anledning av nämnda förslag mottog bevillningsutskottet efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning generalpoststyrelsens utlåtande, varav framgick, att svenska bankföreningen i sin av departementschefen i ovan omnämnda anförande nämnda skrivelse framställt ett med ovanberörda ändringsförslag i huvudsak sammanfallande förslag samt att generalpoststyrelsen häröver yttrat sig. Det inom utskottet väckta förslaget tillhör sålunda de frågor, om vilka departementschefen i nämnda anförande yttrat, att de icke utan noggrann granskning kunde bedömas ävensom att han icke varit i tillfälle att i detta sammanhang framlägga förslag till deras lösning.

Generalpoststyrelsens ovannämnda utlåtande, vilket såsom bilaga åtföljer denna skrivelse, har synts riksdagen ådagalägga, att den av Eders Kungl. Maj:t nu föreslagna anordningen beträffande stämpelbeläggning av interimisbevis icke är i allo tillfredsställande. Då föredragande chefen för finansdepartementet emellertid uttryckligen betecknat nämnda anordning såsom en provisorisk lösning av frågan, torde riksdagen kunna uttala sin förvisning därom, att Eders Kungl. Maj:t skall, efter verkställd ytterligare utredning i ämnet, till nästkommande års riksdag avlåta förslag till de ändringar i vad som nu föreslagits, till vilka utredningen kan giva anledning.

Propositionen 95 A i övrigt.

Ur det stycke under 8 §, som börjar med ordet *Checkräkning*, torde ordet sparbank böra utgå.

De genom propositionen nr 95 A föreslagna ändringar i stämpelförordningen, om vilka riksdagen icke ovan yttrat sig, föranleda icke någon erinran från riksdagens sida.

Propositionen 331.

Av de ändringar i gällande stämpelförordning, som Eders Kungl. Maj:t genom propositionen nr 331 föreslagit, har den som rör stämpelavgift vid

köp och byte av fartyg ovan av riksdagen berörts, därvid riksdagen anslutit sig till Eders Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Beträffande vad Eders Kungl. Maj:t under 7 § föreslagit om stämpelfrihet för alkoholistanstalter och enskilda parter i mål och ärenden rörande tillämpning av vad särskilt är stadgat om behandling av alkoholister har riksdagen velat påpeka, att justitieombudsmannens ovan återgivna framställning angående ändrad lydelse av 7 § i stämpelförordningen innehåller förslag i enahanda syfte men av annan lydelse än det av Eders Kungl. Maj:t framställda. Riksdagen, som icke ansett sig böra i anledning av justitieombudsmannens förslag ändra den avfattning, bestämmelsen nu erhållit i Eders Kungl. Maj:ts förslag, har icke heller i övrigt haft något att erinra mot de ändringar i stämpelförordningen, som genom propositionen nr 331 föreslagits.

Vad justitieombudsmannen i sin förenämnda framställning eljes hemställt, har riksdagen kunnat oförändrat biträda. *J. O:s framställning.*

På grund av vad ovan anförts får riksdagen tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat oförändrad bifalla Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 95 A och som bifallit de ändringar i gällande stämpelförordning, vilka innehållas i det med propositionen nr 331 framlagda förslaget, jämväl i anledning av justitieombudsmannens ovan omförmälda framställning, antagit den förordning om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften, som finnes såsom bilaga 1 fogad vid denna skrivelse.

Tillika får riksdagen, med erinran om de ofta förekommande fall då lagfart å fast egendom icke sökes inom de i 2 § av förordningen angående lagfart å fång till fast egendom föreskrivna tider, anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville, med beaktande av de omständigheter som må utgöra skäligen anledning till uppskov med sökande av lagfart, låta verkställa utredning av frågan, huruvida genom äventyr av höjd stämpelavgift eller annan verksam påföljd förberörda missförhållande må kunna avhjälpas, ävensom till riksdagen inkomma med det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Riksdagen får vidare anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning, huruvida aktier och andra andelsbevis i utländska företag lämpligen böra bliva föremål för stämpelplikt, innan de härstädes belånas, försäljas eller eljes överlåtas, ävensom, därest utredningen därtill föranleder, till riksdagen inkomma med förslag till bestämmelser i ämnet.

Under uttalande att enligt riksdagens mening den i den av riksdagen nu antagna förordningen föreskrivna räntestämpeln icke bör beträffande insättningar å sparkasseräkning i sådan centralkassa för jordbrukskredit, varom stadgas i lagen den 18 juni 1915, innefattande vissa bestämmelser om centralkassor för jordbrukskredit, eller å liknande räkning i andra kooperativa kassor erhålla tillämpning i större omfattning än riksdagen ifråga om insättningar i sparbank beslutat, får riksdagen slutligen hemställa, att Eders Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning i detta ämne och, om förhållandena därtill föranleda, förelägga riksdagen förslag till särskilda bestämmelser till ernående av det angivna syftet.

Stockholm den 5 juni 1917.

Med undersätlig vördnad.

*Bilaga 1.***Förordning****om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 angående
stämpelavgiften.**

Härigenom förordnas, att 1, 3, 7, 8, 10, 15, 20, 22, 23, 27 §§, 34 § 2 mom., 36 § 2 mom., 47 och 51 §§ i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skola — vissa paragrafer i nedan angivna delar — hava följande ändrade lydelse samt att i samma förordning skall näst efter VII kap. införas ett nytt, VIII kap. av den lydelse nedan sägs:

1 §.

I fråga om stämpel till expeditionerna hänföras statsmyndigheterna till följande avdelningar:

Första avdelningen.

Underdomstolar i stad; — — — — — magistrater och övriga till statsförvaltningen hörande myndigheter i städer och köpingar; till statsförvaltningen hörande myndigheter i municipalsamhällen och med municipalsamhällen jämförliga samhällen; notarii publici — — — — — övriga avdelningar upptagna.

— — — — —
vid Kungl. Maj:ts orden.

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.

<i>Fastighetsbok</i> , utdrag av, som tecknas på lagfartsbevis eller på utdrag av lagfarts- eller in-teckningsprotokoll	—	—	—	—	fritt	—	—	—	—	—
<i>Fastighetsregister</i> , avskrift eller utdrag av upplagg i, som jämlikt § 28 i förordningen angående jordregister eller 2 kap. 5 § i lagen om fastighetsbildning i stad eller 30 § i förordningen med närmare föreskrifter om fastighetsregister för stad rekvireras av förrättningsman	—	—	—	—	fritt	—	—	—	—	—
som eljest begäres:										
om avskriften eller utdraget omfattar blott ett in-kriivningsrum	—	25	—	—	—	50	—	—	—	—
om avskriften eller utdraget omfattar mera än ett inskrivningsrum:										
för det första rummet	—	25	—	—	—	50	—	—	—	—
för vardera av det andra och tredje rummet	—	—	—	—	—	25	—	—	—	—
för ett vart av efterföljande rum	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—
<i>Fiskepass</i> ; se <i>Pass</i> .										

<i>Intyg</i> om registrering av mönster	—	—	—	—	fritt	—	—	—	—	—
att ansökning om varumärkes registrering mottagits eller att registrering av varumärke förnyats	—	—	—	—	fritt	—	—	—	—	—
<i>Kallelse</i> å okända borgenärer i anledning av ansökning om tillstånd att nedsätta aktiebolags kapital .	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—

<i>Expedition</i> , som icke här ovan är särskilt nämnd, varje ark	—	50	—	50	—	50	1	—	1	—

7 §.

Från stämpelavgift enligt detta kap. är kronan befriad.
 Dessutom äro från stämpelavgift enligt detta kap. befriade:
 akademier — — — arrende- eller nyttjanderätt;
 barnavårdsnämnder;
 fattigvårdssamhällen — — — delgivas;
 fosterbarnsnämnder ävensom, i ärenden angående tillämpning
 av lagen om fosterbarns vård, hälsovårdsnämnder och kommunal-
 nämnder;
 hushållningssällskap, länens;

medellös person, då han författningsenligt styrker sin fattigdom eller den eljest kunnig är;

nykterhetsnämnder, alkoholistanstalter och enskilda parter i mål och ärenden rörande tillämpning av vad särskilt är stadgat om behandling av alkoholister;

pensionsinrättningar;

— — utländska hamnar.

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Aktiebrev i inländskt aktiebolag skall, innan brevet av bolaget utgives, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet avsedda aktie lyder, eller, om brevet utfärdats å två eller flera aktier, av det belopp, varå aktierna sammanlagt lyda; dock att, ifall enligt bolagets beslut för aktie skall erläggas betalning med högre belopp än det, varå aktien lyder, stämpeln skall beräknas i förhållande till det högre beloppet.

Upprättat aktiebrev skall, ändock att det icke blivit av aktieägaren mottaget, anses såsom av bolaget utgivet, då aktieägaren äger att detsamma hos bolaget utbekomma.

Aktiebrev, som utan erläggande av betalning utfärdas såsom ersättning för förkommet eller förstört sådant brev eller i utbyte mot aktiebrev i samma bolag, är fritt från stämpel, därest det nya aktiebrevet utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå det förkomna, förstörda eller utbytta aktiebrevet lytt, eller, om det nya aktiebrevet skall ersätta flera äldre brev, dessas sammanlagda belopp, samt det eller de äldre breven varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas.

Har behörig stämpelbeläggning av interimsbevis eller interimskvitto ägt rum, gälle den stämpelbeläggning även för det aktiebrev, mot vilket interimsbeviset eller interimskvittot sedermera utbytes, där icke aktiebrevet skall beläggas med stämpel till högre belopp, i vilken händelse detsamma åsättes fyllnadsstämpel.

Aktiebrev, som sålunda utfärdas utan att beläggas med den här ovan för aktiebrev stadgade stämpel, skall förses med anteckning om orsaken härtill.

För aktiebrevs behöriga stämpelbeläggning eller förseende med anteckning om orsaken till underlåten stämpelbeläggning svare ledamöterna i bolagets styrelse eller, ifall tillsynen över stämpelbeläggningen enligt bolagets beslut uppdragits åt en eller flera av dem, dessa ledamöter.

Se för övrigt 27 §.

Andelsbevis; se Lottbrev.

Byte av fartyg (pråm) om minst 40 bruttoton eller lott i sådant fartyg: anmälan om bytet till fartygsregistret eller, om fartyget icke är registreringspliktigt och ej heller, det oaktat, blivit i fartygsregistret infört, till den i 34 § 2 mom. omförmälda myndighet skall förses med stämpel av 1 krona för varje fulla 100 kronor av fartygets eller lottens värde vid tiden för överlåtelsen.

Anmälan, varom här är fråga, skall åtföljas av intyg av trovärdiga, med saken förtrogna män om fartygets värde.

I övrigt skall i tillämpliga delar i fråga om byte av fartyg gälla vad om köp av fartyg i denna paragraf är stadgat.

Check; lika med Växel.

Checkräkning, upp- och avskrivningsräkning, giroräkning, folioräkning, löpande räkning eller annan sådan räkning hos bank, annan kreditinrättning eller bankir, därå penningar mottagas för att vid anfordran återbetalas; lika med *Depositionsräkning*.

Delaktighetsbevis; se Lottbrev.

Depositionsräkning, hos bank, annan kreditinrättning eller bankir, å vilken räkning penningar mottagas för att först efter viss tid eller viss tid efter uppsägning återbetalas: räntebesked, räntekupong, kvittens eller annan anteckning, varigenom insättare tillgodoföres eller erkänner sig hava mottagit ränta å räkningen, skall av banken, kreditinrättningen eller bankiren, då anteckning, efter vad nyss blivit sagt, delgives insättaren eller, där sådan delgivning icke äger rum, då räntebeloppet gottskrives insättaren, förses med stämpel av 5 öre, om räntebeloppet överstiger 5 men ej uppgår till 10 kronor, samt av 10 öre för varje fulla 10 kronor av räntebeloppet, om detta uppgår till 10 kronor eller högre belopp.

Vad sålunda är stadgat i fråga om stämpel för ränta å här omförmälda räkningar äger icke tillämpning i avseende å medel, som äro insatta för statsförvaltningen tillhörande allmänt verk eller styrelse samt riksdagens verk, så länge dessa medel för sådant verk eller styrelse innestå.

Sökes betalning på grund av bevis om insättning på depositionsräkning hos offentlig myndighet, skall beviset förses med stämpel av 25 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket betalning sökes;

dock är depositionsbevis fritt från sistnämnda stämpelavgift, då på grund därav fordran bevakas i konkurs.

Se för övrigt 54 och 55 §§.

Fideikommissbrev om fast egendom skall, då det för lagfart företes, utöver den stämpel, som utgår enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, förses med stämpel av 1 krona för varje fulla 100 kronor av egendomens värde.

Se för övrigt 10, 13 och 14 §§.

Gåva av fast egendom: avhandling därom skall, då den för lagfart företes, utöver den stämpel, som utgår enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, förses med stämpel av 1 krona för varje fulla 100 kronor av egendomens värde.

Se för övrigt 10, 13 och 14 §§.

Inkassering av penningar: handling, som innefattar uppdrag därom och emot vars företeende eller avlämnande betalning fordras; lika med *Växel*; dock att handling, som avser inkassering av penningar genom postförskott eller s. k. efterkrav, är från stämpel fri.

Intecknat skuldebrev; se *Skuldebrev*.

Interimsbevis, Interimskvitto å aktiebrev; lika med *Aktiebrev*.

» » å lottbrev; lika med *Lottbrev*.

Invisning; lika med *Växel*.

Kapitalräkning eller annan räkning, därå penningar mot särskilt bevis mottagas för att först efter viss tid eller viss tid efter uppsägning återbetalas; lika med *Depositionsräkning*.

Köp av fast egendom: avhandling därom skall, då den för lagfart företes, förses med stämpel, som, utom i de fall, varom nedan stadgas, skall utgöra 1 krona för varje fulla 100 kronor av egendomens värde.

Köpeavhandling, på grund varav lagfart sökes för bankaktiebolag eller solidariskt bankbolag, då egendomen är avsedd för bankens inrymmande, eller för annat aktiebolag, som icke är berättigat att erhålla statslån från egnahemslånefonden eller jordförmedlingsfonden, skall

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 14 saml. 83 häft. (Nr 261.) 3

beläggas med stämpel av 2 kronor för varje fulla 100 kronor av egendomens värde.

Är köparen svensk medborgare, som icke under nästföregående året taxerats enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 1,800 kronor, förses köpeavhandlingen, där egendomens värde icke överstiger 5,000 kronor, med stämpel allenast av 60 öre för varje fulla 100 kronor av egendomens värde, samt om värdet överstiger 5,000 men icke 8,000 kronor med stämpel av 80 öre för varje fulla 100 kronor av egendomens värde.

Där köpeavhandling, utan tillägg till eller förändring i stadgade villkor, överlåtes inom den för lagfart föreskrivna tid, räknat från första fånget, och inom samma tid för lagfart företes samt köpeavhandlingen därvid är åtföljd av skriftlig, av såväl säljare som köpare på heder och samvete avgiven förklaring, att icke i någon form lämnats eller skall lämnas annan betalning för köpet än den, som finnes upptagen i den för lagfart företedda fångeshandlingen, äger stämpelbeläggning rum allenast för sista fånget.

Fångeshandling, på grund varav sökes lagfart å järnväg, är från stämpel fri.

Köp av fartyg (pråm) om minst 40 bruttoton eller lott i sådant fartyg: anmälan om köpet till fartygsregistret eller, om fartyget icke är registreringspliktigt och ej heller, det oaktat, blivit i fartygsregistret infört, till den i 34 § 2 mom. omförmälda myndighet skall förses med stämpel av 1 krona för varje fulla 100 kronor av fartygets eller lottens värde vid tiden för överlåtelsen.

Upphör fartyg på grund av försäljning till utlandet att vara svenskt, skall anmälan för dess avförande ur fartygsregistret förses med stämpel enligt vad här ovan stadgas.

Vid köp av fartyg från utländsk ägare ävensom vid beställning, som avser nybyggnad av fartyg, äger här ovan stadgade avgiftsskyldighet icke rum.

Där köpeavhandling, utan tillägg till eller förändring i stadgade villkor, överlåtes inom den för anmälan stadgade tid och inom samma tid i sammanhang med sådan anmälan företes, äger stämpelbeläggning rum endast för sista fånget.

Anmälan, som här ovan omförmäles, skall åtföljas av skriftlig, såväl av köparen som av säljaren meddelad uppgift å köpeskillingen ävensom på heder och samvete avgiven förklaring, att icke i någon form därutöver lämnats eller skall lämnas annan betalning för köpet.

Sökes på grund av köpeavhandling om fast egendom eller om fartyg hos offentlig myndighet inteckning eller på grund av köpeavhandling, som

nyss nämnts, eller köpeavhandling om lösören, vilka i säljarens vård kvarbliva, betalning för ogulden köpeskilling, skall köpeavhandlingen förses med särskild stämpel av 25 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är köpeavhandling fri från sistnämnda stämpel, då på grund därav fordran bevakas i konkurs eller inteckning sökes i järnväg.

Se för övrigt 9, 10 och 13 §§ samt 34 § 2 mom.

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i inländskt solidariskt bankbolag eller annat inländskt bolag, som driver bankrörelse, så ock i kommanditbolag skall, innan brevet eller beviset av bolaget utgives, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet eller beviset avsedda lott eller andel lyder, eller, om brevet eller beviset utfärdats å två eller flera lotter eller andelar, av det belopp, varå lotterna eller andelarna sammanlagt lyda; dock att, ifall enligt bolagets beslut för lott eller andel skall erläggas betalning med högre belopp än det, varå lotten eller andelen lyder, stämpeln skall beräknas i förhållande till det högre beloppet.

Upprättat lottbrev skall, ändock att det icke blivit av lottägaren mottaget, anses såsom av bolaget utgivet, då lottägaren äger att detsamma hos bolaget utbekomma.

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, som utan erläggande av betalning utfärdas såsom ersättning för förkommet eller förstört sådant brev eller bevis eller i utbyte mot lottbrev eller bevis i samma bolag, är fritt från stämpel, därest det nya lottbrevet eller beviset utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå det förkomna, förstörda eller utbytta lottbrevet eller beviset lytt, eller, om det nya lottbrevet eller beviset skall ersätta flera äldre brev eller bevis, dessas sammanlagda belopp, samt det eller de äldre breven eller bevisen varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas.

Har behörig stämpelbeläggning av interimbevis eller interimskvitto ägt rum, gälla den stämpelbeläggning även för det lottbrev, mot vilket interimbeviset eller interimskvittot sedermera utbytes, där icke lottbrevet skall beläggas med stämpel till högre belopp, i vilken händelse detsamma åsättes fyllnadsstämpel.

Lottbrev eller bevis, som sålunda utfärdas utan att beläggas med den här ovan för lottbrevet eller beviset stadgade stämpel, skall förses med anteckning om orsaken därtill.

För den behöriga stämpelbelägningen av lottbrev, andelsbevis och delaktighetsbevis eller deras förseende med anteckning om orsaken till

underlåten stämpelbeläggning svare ledamöterna i bolagets styrelse eller, ifall tillsynen över stämpelbeläggningen enligt bolagets beslut uppdragits åt en eller flera av dem, dessa ledamöter.

Vad sålunda är stadgat gäller dock icke bevis å grundfondstillskott i sparbanker.

Se för övrigt 27 §.

Lottsedel för deltagande i lotteri, som med Kungl. Maj:ts tillstånd anordnats, skall av lotteriets anordnare före utlämnandet förses med stämpel, då lotteriet avser penningar, av 10 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder, och, då lotteriet avser andra värdeföremål, av 10 öre för varje lottsedel.

Se för övrigt 56 §.

Lösöreköp: avhandling därom, se *Köp*.

Obligation, som utfärdas här i riket, skall av obligationsutgivaren före utlämnandet förses med stämpel av 60 öre för belopp, ej överstigande 100 kronor, och därutöver 60 öre för varje påbörjat hundratal kronor;

dock att frihet från sådan stämpel äger rum för svenska statens, Sveriges allmänna hypoteksbanks och konungariket Sveriges stadshypotekskassas obligationer.

Obligation, som utgivits i utlandet, skall, innan den härstädes belånas, försäljes eller på vad sätt det vara må överlåtes, förses med stämpel enligt nyssnämnda grund, där icke annorledes här nedan stadgas. Sådan obligation vare fri från stämpel, därest genom vederbörande magistrats påteckning å obligationen styrkes, att den blivit för magistraten uppvisad före den 1 januari 1895. Å obligation, som i utlandet utgivits och efter ingången av år 1895 men före den 1 juli 1917 inkommit i riket, äger innehavaren, om obligationen före sistnämnda dag hos magistrat i stad uppvisas, kostnadsfritt bekomma påteckning om dagen för uppvisandet. Obligation, som blivit med sådan påteckning försedd, skall, då den härstädes belånas, försäljes eller på vad sätt det vara må överlåtes, beläggas med stämpel enligt de för obligation närmast före den 1 juli 1917 gällande bestämmelser.

Sökes på grund av obligation, för vilken ovanstående stämpelavgift icke skolat utgöras, hos offentlig myndighet betalning, skall obligationen förses med stämpel av 25 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket betalning sökes;

dock är obligation fri från sistnämnda stämpel, då på grund därav fordran bevakas i konkurs.

Obligation, som utfärdas endast såsom ersättning för förkommen eller

förstörd sådan handling eller i utbyte mot obligation eller obligationer av samma utgivare och med samma räntefot, är fri från stämpel, därest den nya obligationen utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå den förkomna, förstörda eller utbytta obligationen lytt, eller, om den nya obligationen skall ersätta flera äldre obligationer, dessas sammanlagda belopp samt den eller de äldre obligationerna varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas. Obligation, som sålunda utfärdas utan att stämpelbeläggas enligt ovan stadgade grunder, skall av obligationsutgivaren förses med anteckning om orsaken därtill.

Därest för särskilda delar av skuldbelopp utfärdats löpande förskrivningar, vilka uppenbarligen äro avsedda att utsläppas i den allmänna rörelsen, gälle angående dylik förskrivning, ändock att den ej betecknats som obligation, vad i denna förordning är om obligation stadgat.

Se för övrigt 15, 16 och 27 §§.

Postremissväxel; se Växel.

Premiekvittens; se Försäkringsbrev.

Revers; se Skuldebrev.

Skuldebrev skall, då det för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel av 25 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är skuldebrev fritt från sådan stämpel, då på grund därav fordran bevakas i konkurs eller inteckning sökes i järnväg eller då det samma skall vara försett med stämpel lika med obligation i enlighet med vad här nedan sägs.

Se för övrigt 17 och 18 §§.

Sparkasseräkning eller därmed likartad räkning hos bank, annan kreditinrättning, sparbank eller bankir; lika med *Depositionsräkning*. Dock må frihet från stämpel äga rum, om beloppet av den ränta, som under ett kalenderår tillgodoföres insättare, vare sig medlen innestått hela året eller blott en del därav, icke uppgår till, i fråga om medel som innestå i sparbank, 100 kronor och, i fråga om medel som innestå å sparkasseräkning hos bank, annan kreditinrättning eller bankir, 50 kronor.

Se för övrigt 54 och 55 §§.

Testamente om fast egendom skall, då det för lagfart företes, utöver den stämpel, som utgår enligt förordningen om arvsskatt och skatt

för gåva, förses med stämpel av 1 krona för varje fulla 100 kronor av egendomens värde.

Se för övrigt 10, 13 och 14 §§.

— — — — —
 åtagande av förpliktelse.

10 §.

1. = nuvarande 10 §.

2. Vid köp av fartyg beräknas stämpelavgiften å köpeskillingen, därest icke omständigheterna giva anledning till antagande, att denna understiger fartygets verkliga värde.

Vid byte av fartyg ävensom vid köp av fartyg, där köpeskillingen icke kan läggas till grund för stämpelberäkningen, skall stämpelavgiften beräknas å det värde, vartill fartyget uppskattas enligt intyg av trovärdiga, med saken förtrogna män.

Vad i detta moment är stadgat i fråga om köp och byte av fartyg äger motsvarande tillämpning beträffande köp och byte av lott i fartyg.

3. De bevis och intyg samt övriga upplysningar, som prövas nödiga för styrkande av värdet av i denna paragraf omnämnd egendom, skola av den avgiftsskyldige tillhandahållas vederbörande myndighet, vid äventyr att de eljest på den avgiftsskyldiges bekostnad införskaffas.

15 §.

Den obligationsutgivare, som här i riket utlämnar obligation, dagtecknad före den 1 juli 1917, skall förse obligationen med anteckning om dagen, då den utlämnas.

20 §.

1. — — — — —

2. Har, sedan stämpelavgift jämlikt 8 § erlagts för interimbevis eller interimskvitto å aktie- eller lottbrev, den å interimbeviset eller interimskvittot grundade aktie- eller andelsrätten blivit förverkad, må stämpelavgiften på ansökan kostnadsfritt återbekommas i den ordning, som i fråga om restitution av kronoutskylder är föreskriven.

22 §.

1. Stämplars skola vara att tillgå av följande slag, nämligen:

a) — — — — —

b) — — — — —

c) bank- och växelstämplar à 5, 10, 20, 30 och 50 öre samt 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 12.50, 15, 20, 25, 30, 50, 75, och 100 kronor.

Dessutom äger stämpling av blanketter till aktiebrev, lottbrev, andelsbevis, delaktighetsbevis och obligationer rum i den ordning, 27 § föreskriver.

2. — — — — —

23 §.

Till handlingar — — — — —
dubbla beläggningsstämplar.

Till växel och annan handling, som enligt 8 § skall lika med växelstämpelbeläggas, skola i annat fall än där fråga är om utgörande av den särskilda stämpel, varmed handlingen skall förses, då på grund därav betalning sökes hos offentlig myndighet, användas sådana bank- och växelstämplar, om vilka i 22 § 1 mom. c) förmåles. Enahanda bank- och växelstämplar skola användas för stämpelbeläggning av sådant, i 8 § under rubriken för depositionsräkning omförmålt och enligt vad under rubrikerna för checkräkning, kapitalräkning och sparkasseräkning sägs därmed likställt räntebesked eller annan anteckning, varigenom insättare tillgodoföres eller erkänner sig hava mottagit ränta å insatta medel. För beläggning av andra än nu nämnda handlingar må stämplat, som nyss sagts, icke användas.

27 §.

Då aktiebrev, lottbrev, andelsbevis, delaktighetsbevis eller obligationer enligt 8 § skola förses med stämpel, skall detta äga rum sålunda, att stämpling av blanketterna till aktiebrev, lottbrev, bevisen eller obligationerna sker genom generalpoststyrelsens försorg. Den, som vill låta stämpla dylika blanketter, anmäla sig därom skriftligen hos generalpoststyrelsen med bifogande av blanketterna samt tvefald uppgift å dessas valör och antalet av varje valör. Generalpoststyrelsen fastställer därefter det belopp, med vilket stämpel enligt bestämmelserna i denna förordning skall utgöras, och låter, sedan det erforderliga stämpelbeloppet blivit inbetalt, verkställa stämplingen.

Talan mot generalpoststyrelsens beslut i fråga om stämpelbeloppet fullföljes i enahanda ordning, som är stadgad för överklagande av generalpoststyrelsens beslut i allmänhet.

34 §.

2. Senast inom en månad efter det avtal, vare sig skriftligt eller muntligt, träffats om köp av ej registreringspliktigt och i fartygsregistret icke infört fartyg om minst 40 bruttotons dräktighet eller av lott i sådant fartyg skola säljaren och köparen hos länsmannen i det länsmandistrikt eller stadsfiskalen i den stad, där fartyget vid försäljningen hade sin hemort, gemensamt göra skriftlig anmälan om det träffade avtalet. Anmälan skall avgivas i två exemplar, av vilka det ena förses med stämpel till behörigt belopp. Där avtalet ingåtts skriftligen, skall anmälan åtföljas av avhandlingen därom samt innehålla uppgift om, vilken av kontrahenterna denna tillhör.

Länsmannen eller stadsfiskalen skall tillse, att anmälan dels åtföljes av de i 8 § under rubriken: köp av fartyg omförmälda handlingar och dels är försedd med stämpel till behörigt belopp och, därest det sistnämnda icke är förhållandet, anmana kontrahenterna att åsätta felande stämpel samt därvid erinra om den i 47 § stadgade påföljd för underlåtenhet.

Sedan anmälan befunnits vara behörigen stämpelbelagd och de åsatta stämplarna funnits vara makulerade, skall länsmannen eller stadsfiskalen å det stämpelbelagda exemplaret av den ingivna anmälan utan avgift meddela bevis, att anmälan behörigen stämpelbelagd blivit hos honom förededd, och om dagen, då detta skett, varefter berörda exemplar av anmälingsskriften tillhandahålles den av kontrahenterna, som ingivit handlingarna. Har avhandling om köpet åtföljt anmälan, skall enahanda bevis utan avgift tecknas därå och avhandlingen därefter tillhandahållas den, som i anmälan uppgivits som dess ägare.

Vad i detta moment är stadgat beträffande köp av fartyg äger motsvarande tillämpning med avseende å byte av fartyg.

36 §.

2. Finner advokatfiskalen på grund av anmärkning, som vid den i 1 mom. omförmälda granskning förekommit, anledning att mot ämbets- eller tjänsteman anställa åtal för fel eller försummelse i avseende å stämpelbeläggning, förfares på sätt 50 § stadgar. Advokatfiskalen vare jämväl obetaget att, där han för bevarande av kronans rätt finner sådant nödigt, i hovrätten föra talan mot enskild part om utgivande av felande stämpelbelopp. Angående klagan över hovrättens beslut i sistnämnda fall gälla vad i 20 § 1 mom. är föreskrivet.

47 §.

1. Den som utgiver, överlåter eller till godkännande eller betalning företer växel eller annan handling, som enligt 8 § skall lika med växel stämpelbeläggas, utan att, där handlingen skolat förses med stämpel, fullgöra vad honom i sådant avseende åligger, så ock den, som åsidosätter vad i 8 § under rubrikerna för checkräkning, depositionsräkning, kapitalräkning och sparkasseräkning är stadgat om åsättande av stämpel i där angivna fall, böte tio gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot fem kronor.

2. Åsidosätter någon vad i 8 § finnes föreskrivet om stämpelbeläggning av aktie- eller lottbrev eller andels- eller delaktighetsbevis, då det utfärdas av aktiebolag, solidariskt bankbolag, annat bolag, som driver bankrörelse, eller kommanditbolag, eller av sålunda utfärdat interimsbevis eller interimskvitto å aktie- eller lottbrev, böte tio gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

3. Den obligationsutgivare, som utlämnar obligation utan att därvid förse handlingen med stadgad stämpel, så ock den, som belånar, försäljer eller på vad sätt det vara må överlåter i utlandet utgiven obligation, utan att handlingen är försedd med föreskriven stämpel eller sådan påteckning av magistrat, som här ovan under rubriken obligation i 8 § omförmåles, skall böta tjugu gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

4. Den obligationsutgivare, som här i riket utlämnar obligation, dagtecknad före den 1 juli 1917, samt underlåter att förse obligationen med den i 15 § föreskrivna anteckning, skall böta tjugu gånger den å handlingen belöpande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

Varder, enligt vad i 8 § stadgas, aktie- eller lottbrev, andels- eller delaktighetsbevis eller obligation, som utlämnas i ersättning för eller utbyte mot annan dylik handling, ej belagd med stämpel, och underlåter någon, som är pliktig förse aktie- eller lottbrevet, andels- eller delaktighetsbeviset eller obligationen med anteckning om orsaken därtill, att verkställa sådan anteckning, straffes med böter från och med tio till och med etthundra kronor.

5. Anordnare av lotteri, som utan att hava i föreskriven ordning fritagits från skyldigheten att förse lottsedel med stadgad stämpel, utlämnar sådan sedel, utan att den därvid är försedd med stämpel, skall böta tio gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

Underlåter anordnare av lotteri, som enligt 56 § fritagits från skyldigheten att förse lottsedel med stadgad stämpel, att påtrycka lottsedel anteckning, varom i nämnda paragraf stadgas, straffes med böter från och med tio till och med etthundra kronor.

6. Om köpare av registreringspliktigt eller eljest registrerat fartyg, vars dräktighet uppgår till minst 40 bruttoton, eller av lott i sådant fartyg underlåter att inom stadgad tid anmäla fänget till inskrivning i fartygsregistret och därigenom föranleder, att stämpelavgift för fänget icke i behörig ordning erlägges, böte ett belopp, motsvarande den stämpel, varmed anmälan skolat förse, dock minst tjugufem kronor. Lag samma vare för den, som genom byte blivit ägare av fartyg, som här sägs, eller av lott däri.

Om säljare och köpare av icke registreringspliktigt och i fartygsregistret icke infört fartyg, vars dräktighet uppgår till minst 40 bruttoton, eller av lott i sådant fartyg underlåta att förse den i 34 § 2 mom. omförmälda anmälan vid dess ingivande till vederbörande länsman eller stadsfiskal med stadgad stämpel, böte vardera hälften av den felande stämpelns belopp, dock vare minsta bot tjugufem kronor. Lag samma vare för dem, som träffat avtal om byte av fartyg, som här sägs, eller av lott däri.

Där säljare och köpare av fartyg, varom i andra stycket av detta moment är sagt, eller av lott i sådant fartyg underlåta att inom tid och på sätt, som i 34 § 2 mom. stadgas, om det upprättade avtalet göra anmälan, böte vardera ett belopp, motsvarande den stämpel, varmed anmälan skolat förses, dock vare minsta bot för en var av dem tjugufem kronor; och gäller vad här är stadgat i tillämpliga delar även med avseende å dem, vilka med varandra träffat avtal om byte av fartyg, som här sägs, eller av lott däri.

7. Har köpare eller säljare av fast egendom eller av fartyg eller lott i fartyg genom avtal om betalning utöver vad den för lagfarts vinnande eller vid anmälan till fartygsregistret eller, om fartyget icke är registreringspliktigt och ej heller, det oaktat, blivit i fartygsregistret infört, till den i 34 § 2 mom. omförmälda myndighet företedda köpeavhandling eller, vad beträffar fartyg eller lott i fartyg, därvid lämnade uppgift om köpeskillingen innehåller eller genom erläggande eller mottagande av sådan betalning föranlett, att stämpelavgift icke utgjorts för hela det belopp, som betingats för den fasta egendomen med vad därtill hörer eller fartyget eller fartygslotten, böte två gånger den felande stämpelns belopp, dock icke under tjugufem kronor.

8. — — — — —

9. Där handling, i avseende å vars stämpelbeläggning ansvar i 1, 2,

3, 5 eller 6 mom. stadgas, icke blivit av den, vilken stämpelbeläggningen ålegat, försedd med behörig stämpel, vare även den, vilken såsom bevis om förvärvad rättighet mottager handlingen eller densamma för annans räkning försäljer, belånar eller till godkännande eller betalning företer utan att belägga den med felande stämpel, underkastad det för felaktig eller försummad stämpelbeläggning av handlingen stadgade ansvar.

10. = nuvarande 9 mom.

51 §.

De i 47, 48 och 55 §§ omförmälda förseelser åtalas av allmän åklagare vid allmän domstol.

Mål, som angår brist hos stämpelförsäljare i uppbörderna för de till honom utlämnade stämplat, handlägges i den ordning, som är för balansmål stadgad.

VIII KAP.

Om särskild ordning för vissa stämpelavgifters utgörande.

54 §.

Den i 8 § stadgade stämpelavgiften för räntebesked, räntekupong, kvittens eller annan anteckning, varigenom insättare hos bank tillgodoföres eller erkänner sig hava mottagit ränta å penningar, som hos banken innestå, må kunna för bankens samtliga insättare på en gång för helt år och utan användning av stämpel erläggas genom inbetalning, på sätt här nedan stadgas, av ett belopp, motsvarande den stämpelavgift, som under nästföregående år skolat utgöras.

Bank, som önskar komma i åtnjutande av sådan rättighet, skall därom göra anmälan hos Kungl. Maj:ts befallningshavande och skall banken därvid tillika avlämna skriftlig förbindelse att å nedan stadgad tid och till behörigt belopp erlagga nu ifrågavarande avgift samt, där Kungl. Maj:ts befallningshavande finner sådant erforderligt, för förbindelsens fullgörande ställa nöjaktig säkerhet.

Sedan anmälan, varom nu blivit sagt, inkommit till Kungl. Maj:ts befallningshavande och avfordrad säkerhet blivit av Kungl. Maj:ts befallningshavande godkänd och avlämnad, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande

för banken utfärda bevis, att hinder icke möter för banken att i den i denna paragraf omförmälda ordning fullgöra erläggandet av stämpelavgiften; och skall genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg på bankens bekostnad kungörelse om bevisets meddelande en gång införas i Post- och inrikes tidningar, varjämte Kungl. Maj:ts befallningshavande därom särskilt underrättar generalpoststyrelsen. Kungl. Maj:ts befallningshavande skall ock förordna ett ombud att hos banken utöva den befattning, varom i denna förordning stadgas.

Den inbetalning, varom ovan blivit stadgat, skall verkställas hos generalpoststyrelsen inom utgången av mars månad, och skall, då sådan inbetalning sker, tillika ingivas ett av nyssnämnda ombud efter granskning av bankens räkenskaper utfärdat intyg, att det inlevererade beloppet, beträffande vilket särskild uppgift för varje slag av inlåningsräkning bör lämnas, utgör den avgift, banken är pliktig erlagga.

Verkställes icke inbetalningen inom den stadgade tiden, har generalpoststyrelsen att förelägga banken viss tid för fullgörande av inbetalningen. Försittes även den tid, skall generalpoststyrelsen vidtaga de ytterligare åtgärder, som erfordras för beloppets indrivande, samt tillika förklara banken hava förverkat rättigheten att på det i denna paragraf omförmälda sätt erlagga stämpelavgiften ävensom därom underrätta vederbörande Kungl. Maj:ts befallningshavande. På Kungl. Maj:t ankommer i ty fall att, på ansökan av banken, pröva, huruvida banken åter må komma i åtnjutande av sagda rättighet.

Vad i denna paragraf är stadgat i fråga om bank skall äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbank och bankir.

55 §.

Bank, som begagnar sig av den rättighet, varom i 54 § stadgats, är skyldig att, när helst så påfordras, för det i nyssnämnda paragraf omförmälda ombud förete sina räkenskaper i vad de avse bankens inlåningsrörelse.

Tredskas banken att fullgöra vad den sålunda åligger, äge Kungl. Maj:ts befallningshavande förelägga den tredskande vite och till sådant vite fälla.

Vad ombudet vid granskning av räkenskaperna inhämtat må han icke yppa i vidare mån än som erfordras för avgivande av det i 54 § omförmälda bevis.

Yppar ombudet i annat än nu sagt fall vad sålunda hemligt hållas bör, straffes med böter från och med tjugufem till och med femhundra

kronor och vare därjämte skyldig att till fullo gottgöra skada, som av förseelsen kan hava uppkommit.

Ombudet skall ersättas av banken med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:ts befallningshavande.

Vad i denna paragraf är stadgat i fråga om bank skall äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbanks och bankir.

56 §.

Konungen äge medgiva, att den, som erhållit tillstånd till anordnande av lotteri, må fritagas från skyldighet att förse lottsedel med stämpel, under villkor att han inom en månad efter varje dragning till generalpoststyrelsen dels inbetalar den på de till dragningen försålda lottsedlar belöpande stämpelavgift, dels ock inlämnar ett av notarius publicus på grund av räkenskaperna för lotteriet utfärdat intyg över antalet sålunda försålda lottsedlar, därvid i fråga om penninglotteri skall angivas antalet lottsedlar av varje särskild valör; och skall före varje dragning av den person eller myndighet, som erhållit Kungl. Maj:ts uppdrag att utöva tillsyn över lotteriet, till generalpoststyrelsen insändas uppgift om tiden för dragningen.

Inbetalas avgiftsbeloppet icke inom ovan föreskrivna tid, låte generalpoststyrelsen efter skedd utredning indriva detsamma jämte laga ränta därpå.

Å lottsedel, som enligt Kungl. Maj:ts medgivande må utlämnas utan stämpel, skall anteckning om medgivandet genom lotterianordnarens försorg påtryckas.

Denna förordning träder i kraft, såvitt angår 1 och 3 §§, den 1 september 1917 och i övrigt den 1 juli 1917.

Till Riksdagens bevillningsutskott.

Sedan Kungl. Maj:t anbefallt generalpoststyrelsen att, i enlighet med av Eder i skrivelse den 4 dennes därom framställd begäran, avgiva yttrande över hos Eder väckt förslag om sådan ändring i de av Kungl. Maj:t i nådig proposition nr 95 A. till innevarande års riksdag beträffande stämpelbeläggning av interimisbevis (och interimiskvitto) å aktiebrev, lottbrev m. m. föreslagna bestämmelser, att sådana bevis skulle kunna under viss förutsättning undantagas från stämpelplikt, samt om inskjutande i följd därav i det vid sagda proposition fogade författningsförslag mellan 55 och 56 §§ av tvenne nya paragrafer, 56 och 57, av i Eder skrivelse återgiven lydelse, får generalpoststyrelsen härmed anföra följande.

Svenska bankföreningen har uti den underdåniga skrivelse, som omnämnes i förenämnda proposition, sid. 37, framställt ett med ovanberörda ändringsförslag i huvudsak sammanfallande förslag, över vilket generalpoststyrelsen avgivit underdånigt utlåtande den 29 februari 1916, och har generalpoststyrelsen därvid haft anledning framhålla, att styrelsen funnit de olägenheter, som kunna uppstå vid tillämpningen av de i nu gällande stämpelförordning intagna bestämmelser om stämpelbeläggning av promesser (interimisbevis), vara av den betydelse, att de synas böra föranleda en ändring uti sagda förordning.

I anslutning till vad generalpoststyrelsen i sitt omförmälda underdåniga utlåtande anfört, får generalpoststyrelsen framhålla, att den föreslagna bestämmelsen om rätt att ställa säkerhet för stämpelbelopp, enligt styrelsens förmenande, kan vålla vissa betänkligheter. Därest exempelvis borgen eller obligationer lämnats såsom säkerhet i dylikt avseende, och inbetalning av stämpelbeloppet uteblir, kan tänkas att statsverket vid indrivning av beloppet hos löftesmännen eller vid försäljning av obligationerna åsamkas förlust på grund av löftesmans insolvens eller kursfall på obligationerna.

Enär, enligt 27 § av lagen om aktiebolag, aktiebrev icke får utgivas, förrän full betalning erlagts för den eller de aktier, varå brevet lyder och då, enligt 29 resp. 44 § av samma lag, full betalning för aktie icke behöver vara erlagd förrän, beträffande nybildat bolag, inom två år från bolagets bildande och, i övriga fall, inom ett år från dagen för besluts fattande om aktiekapitals ökning, skulle säkerhet för stämpelbelopp å interimisbevis kunna komma att under nog så avsevärd tid kvarligga hos generalpoststyrelsen. Även med det omsorgsfullaste övervakande från generalpoststyrelsens sida torde det vid sådant förhållande icke kunna helt förebyggas, att värdet av säkerhet vid något tillfälle komme att understiga det belopp, densamma vore avsedd att täcka.

Ur nu nämnda synpunkt skulle däremot depositionsbevis, utfärdade av vederbörligen erkänd bank, vara fullt tillfredsställande. Dock måste med avseende å all slags säkerhet anmärkas, att bolag kunde tänkas finna det med sin förmån förenligt att, så långt ovan åberopade föreskrifter i lagen om aktiebolag det medgiva, uppskjuta sista terminen för erläggande av betalning för aktie. Genom att låta en den allra obetydligaste del av aktiekapitalet inbetalas först vid utgången

av andra året efter bolagets bildande och med utnyttjande även av den uti den förslagna 57 § omförmälda fristen skulle exempelvis ett nybildat bolag kunna under två år och två månader draga ränta på stämpelbeloppet. Om däremot stämpelbeloppet inbetalas kontant, skulle icke föreligga något enskilt intresse att längre än nödigt uppskjuta utfärdandet av aktiebrev, vadan stämpelbeloppen i allmänhet kunde beräknas bliva tidigare tillförda statskassan.

Den ingående prövning av erbjudna säkerhets värde, som generalpoststyrelsen givetvis finge vidtaga, torde i många fall icke kunna försiggå utan någon tidsutdräkt, varjämte vissa i samband med generalpoststyrelsens tillsyn över säkerheterna stående åtgärder såsom infordrande av vederhäftighetsbevis och dylikt kunde vålla besvär och kostnader för aktieutgivarna. Vid sadant förhållande och då dessa — bortsett från de fall, då avsikt att skaffa räntevinst på stämpelbeloppet föreläge — i allmänhet inom ej så avsevärd tid hade att till generalpoststyrelsen kontant inbetala stämpelbeloppet, synes ej heller ur aktieutgivarnas synpunkt några starkare skäl tala för genomförande av förslaget om ställande av säkerhet för stämpelbelopp.

I detta sammanhang kan generalpoststyrelsen icke underlåta att framhålla viss olägenhet, som kan tänkas uppstå, därest det förslag till lösande av frågan om stämpelbeläggning av interimisbevis, som innefattas i Kungl. Maj:ts förenämnda proposition, nr 95 A, bleve genomfört. Enligt den avfattning stämpelförordningens 8 och 27 §§ fått i detta förslag skulle utgivare av aktiebrev själv äga stämpelbelägga interimisbevis (interimiskvitto), vilken stämpelbeläggning skulle gälla även för det aktiebrev (lottbrev etc.), mot vilket interimisbeviset sedermera utbyttes. Detta förfaringssätt skulle i de sannolikt mycket ofta förekommande fall, då interimisbevisen utbytas mot aktiebrev lydande å samma belopp som bevisen, innebära, att de belopp, varmed stämpel skulle utgöras å sagda aktiebrev, bleve helt undandragna generalpoststyrelsens prövning och sålunda icke bleve av generalpoststyrelsen fastställda på sätt i stämpelförordningens 27 § föreskrives, alldenstund, enligt förordningens 8 §, vederbörande bolags styrelse är berättigad att själv förse aktiebrev med påskrift om anledningen därtill, att desamma ej försetts med stämpel.

Endast i de fall, då aktiebrev komme att lyda på högre belopp än interimisbevisen och fördens skull finge beläggas med fyllnadsstämpel, skulle stämpelbeloppet komma att fastställas av generalpoststyrelsen. I dylika fall kunde emellertid en del olägenheter tänkas uppstå för aktieutgivarna. Generalpoststyrelsen torde nämligen för att kunna medgiva avdrag vid stämpelberäkningen böra kontrollera stämpelbeläggningsen å de interimisbevis, mot vilka aktiebrev skulle utbytas. För detta ändamål måste interimisbevisen företes hos generalpoststyrelsen i samband med aktiebrevens ingivande för stämpelbeläggning. Vid större aktieemissioner torde det bliva förenat med kanske ej så oväsentliga svårigheter för bolaget att insamla samtliga interimisbevis, därvid, då aktiebrev ej finge omedelbart lämnas i utbyte, särskilda erkännanden å interimisbevisens återställande förmodligen finge lämnas i utbyte. Härtill komme, att granskningen hos generalpoststyrelsen av stämpelbeläggningsen å stora poster interimisbevis av olika valörer och hänförande sig till skilda inbetalningsterminer givetvis bleve förenad med tidsutdräkt.

Vid nu anförda förhållanden anser generalpoststyrelsen sig icke kunna förorda, att aktieutgivare berättigas att själv stämpelbelägga interimisbevis, utan

skulle styrelsen för sin del vilja föreslå att de bestämmelser i stämpelförordningen, som gälla interimbevis (interimskvitto), finge ungefärligen följande innehåll.

Utgivare av aktiebrev, (lottbrev etc.), vilken ämnade utfärda interimbevis (interimskvitto) å samtliga i viss emission ingående aktier eller del därav, skulle hava att hos generalpoststyrelsen skriftligen göra anmälan i ärendet med bifogande av uppgift å det sammanlagda aktiebelopp, beträffande vilket interimbevis skulle utfärdas. Generalpoststyrelsen hade därefter att fastställa det belopp, varmed stämpel skulle utgöras, och, sedan det erforderliga beloppet blivit inbetalt till styrelsen, meddela tillstånd till utfärdande av interimbevis, vilka sålunda icke skulle i något fall behöva beläggas med stämpel. Vederbörande bolagsstyrelse hade att med angivande av datum å generalpoststyrelsens beslut i ärendet förse interimbevis med anteckning om att tillstånd till interimbevisens utsläppande erhållits.

Den, som av generalpoststyrelsen meddelats tillstånd av nyssnämnda slag, skulle vara skyldig att, inom två månader efter det full betalning för tecknad aktie skolat erläggas, till generalpoststyrelsen för stämpelbeläggning avlämna samtliga de aktiebrev, som svarade mot de på grund av tillståndet utfärdade interimbevisen. Skulle avlämnandet av aktiebrev icke ske inom fastställd tid, borde på generalpoststyrelsen ankomma att förelägga den försumlige att vid äventyr av lämpligt vite inom av styrelsen fastställd tid inkomma med aktiebrev, ävensom att, i förekommande fall, ålägga den försumlige att utgiva vite, som försuttits.

Stockholm den 8 maj 1917.

Under Generalpostdirektörens frånvaro,

HERMAN ASKBERG.

JOH. RUDBECK,
föredragande.

e. f. *Gunnar Lager.*